

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

NEGENDE JAARGANG

NUMMER 98, JANUARI 2015

COLUMN VAN (OOM) JOHAN

OUDEJAARSAVOND



In deze eerste Nieuwsbrief van het nieuwe jaar wil ik graag een column schrijven over Oud- en Nieuwjaar. Helaas heb ik weinig te melden want 's avonds was ik met mijn Clazientje samen en om kwart **voor** twaalf lagen we al in bed. Dat was Oudejaarsavond.

Op Nieuwjaarsdag kwamen alle kinderen Nieuwjaar wensen, heel gezellig natuurlijk, maar wel druk, dus heb ik mij in mijn eigen wereldje terug getrokken. En ook in het wereldje van onze jongste kleinzoon, die opa uitnodigde om een hoge toren te bouwen. Wij hebben samen die toren gebouwd tot die toren omviel. Wat hadden wij een lol!

Één van onze kinderen had het over Oudejaarsavond vroeger en ik in mijn eigen wereldje moest aan vroeger denken toen mijn moeder mij een Oudejaarsgedichtje leerde dat luidde zo:

*“ Het oude jaar is haast voorbij,
en we hopen het nieuwe te treden, te treden.
Mijn vader is een vissersman.
Die zuur zijn broodje verdienen kan.
Het Oude jaar uit en het Nieuwe jaar in.
Mijn beursje staat open wie gooit er wat in”.*



Vlaardingse vissers op zee

Met dit gedichtje liepen kinderen toen mijn ouders nog jong waren op Oudejaarsdag langs de deuren in de hoop dat ze een cent kregen. Het gedichtje is zo krom als een hoepel, maar blijkbaar maakte dat niet uit. Ik kan het versje trouwens ook nog zingen

Geen van onze kleinkinderen hadden voor zover ik weet vuurwerk gekocht of gehad. Maar één van de kinderen vond op straat een rotje, hij vroeg of hij mij even in de garage kon spreken. Daar vroeg hij om een doosje lucifers om het rotje af te steken. Wat moest ik doen? Kijk als verstandige grootvader had ik hem vermanend moeten toespreken, maar alla, ik ben ook jong geweest, alhoewel ik altijd panisch geweest ben van vuurwerk.

Redactie:
M.M. van der Slikke
E-mail:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
E-mail:
Toom@kpnmail.nl



Hij heeft het toen in de garage afgestoken

Dus heb ik hem met angst en beven een doosje lucifers gegeven. Wat was ik blij toen hij even later zonder verwondingen weer heelhuids binnen kwam. Geen arm eraf e.d. Heel trots mocht hij een poosje later wel van zijn moeder een sterretje afsteken. Nou die heb ik in mijn jeugd ook wel afgestoken, maar daar is het bij gebleven.

Hoe vierden we vroeger de Oudejaarsavond nog meer?

Nou ik vond het altijd leuk om een quiz te maken. En dan altijd een paar prijsjes erbij. Dat maakte het spannend. Niet dat je voor al die moeite werd beloond, kan je geloven! De één was boos dat de ander een veel makkelijker vraag kreeg en een ander was weer boos dat hij niet in de prijzen viel. Maar goed op enkele oneffenheden na werd het dan toch 24.00 uur. En raar eigenlijk, maar vaak was je vroeger 's avonds niet naar bed te branden, maar op Oudejaarsavond had ik om 11.00 uur al slaap. En de andere morgen was het nog erger, dan liep je een hele tijd te slaapwandelen.



Het werd dan toch 12.0 uur

Oudejaarsavond en Nieuwjaarsdag zijn leuk, ja hoor, maar toch ben ik altijd weer blij dat het weer 365 dagen duurt voor het weer Oudjaar en Nieuwjaar is, u ook?

Hartelijke groeten,
(Oom) Johan

FOTO VAN DE MAAND

Dan volgt nu weer een foto die wij mochten ontvangen uit de collectie van **Lydia den Toom-van Krimpen**.



Mej. Berriér

Velen zullen zich afvragen wie is deze mevrouw? Wij veronderstellen dat van de neven en nichten alleen de oudere generatie haar kent. Zij kwam heel veel jaren over de vloer bij **opa en oma van der Slikke** en bij sommige ooms en tantes. Als er wat te beleven viel, was zij altijd aanwezig.

Het is **mej. Berriér** en zij werkte bij **opa** op het kantoor van de Sunlight fabrieken. Zij is nooit getrouwd en vond het daarom altijd gezellig om bij **opa en oma** op visite te komen. Zij was ook bijzonder zuinig, want als zij aan het eind van de avond naar huis ging, maakte zij altijd gebruik van het toilet, want dat spaarde bij haar het waterverbruik.

Mej. Berriér ging ook heel goed om met (**tante**) **Lydia**.

Zelfs zo goed dat zij op een keer door **mej. Berriér** werd uitgenodigd om met haar een paar dagen met vakantie te gaan naar één van de Waddeneilanden. Want (**tante**) **Lydia** had inmiddels een groot gezin en een paar dagen even eruit, dat zou goed voor haar zijn. (**Oom**) **Cock** zou regelen dat hij die dagen vrij zou zijn en voor het gezin zorgen. Nu, daar had (**tante**) **Lydia** wel oren naar. Maar het is wel een vakantie geworden om nooit te vergeten.

Mej. Berriér hield veel van de natuur, dus je kon op vakantie met haar daar echt van genieten. Dit betekende wel 's morgens vroeg uit bed en na het ontbijt de natuur in. Niet met de fiets, nee, het werd wandelen en nog eens wandelen en nog eens wandelen. Tijd om even lekker in de zon te zitten en een terrasje pikken was er niet, want...., je moest genieten van de natuur. En dan 's avonds weer vroeg naar bed, want de volgende dag moest je weer vroeg uit bed om weer van de natuur te genieten.

Na een paar dagen was (**tante**) **Lydia** gebroken en kon bijna niet meer. Maar ja, zij had de vakantie aangeboden gekregen van **mej. Berriér**, dus daar moet je wat voor over hebben. Eindelijk was de dag aangebroken dat zij naar huis gingen. Immers: **Oost west, thuis best.**

Maar **mej. Berriér** had nog een verrassing in petto. De rekening moest nog worden betaald en in plaats dat zij de rekening betaalde, want zij had (**tante**) **Lydia** toch uitgenodigd mee te gaan, moest (**tante**) **Lydia** zelf de rekening van het hotel en de overige verblijfskosten betalen. En eigenlijk kon (**tante**) **Lydia** het geld niet missen vanwege het grote gezin.

Het is dus een vakantie geworden, om nooit te vergeten. Niet alleen vanwege die mooie foto van **mej. Berriér**, maar

HET ZIEKENHOEKJE

Aangaande onze **geliefde broer Cees** het volgende.

Van onze **geliefde broer Cees** hebben wij helaas geen bericht ontvangen betreffende zijn gezondheid. Maar het zal duidelijk zijn dat de zorgen bij (**oom**) **Cees** met de dag alleen maar toenemen. Daarom roepen wij jullie op om hem te gedenken door een kaartje te sturen. Dan weet hij in ieder geval dat wij hem niet vergeten. Zijn adres is:

C. van der Slikke
Oosterweezenstraat 309
1823 CN Alkmaar.



(oom) *Cees van der Slikke*

Van (**oom**) **Johan van der Slikke** ontvingen wij de volgende bijdrage vanwege de val van de trap aangaande (**tante**) **Clazien.**

Verslag van een gevallen vrouw.*(tante) Clazien*

In de vorige nieuwsbrief is jullie gemeld dat Clazien van der Slikke, geboren de Niet, op de derde tree van onderaf van de trap per vergissing heeft misgestapt. Zij dacht dat ze al op de begane grond was, maar dat was een verkeerde gedachte. De val die daarop volgde was niet misselijk. Het gegil van de pijn ging door merg en been, zodat ik mij vanuit mijn bed naar beneden spoedde en niets anders wist te doen dan 112 te bellen. Na van de grond opgetild te zijn via een schepbrancard waar haar velletje wel klem kwam te zitten is zij naar het ziekenhuis vervoerd en daar opgenomen. De bovenarm bleek verbrijzeld te zijn en moest met schroeven volgens de chirurg weer aan elkaar gespijkerd worden. Tien schroeven horizontaal en 1 schroef vertikaal. Als je op de bovenarm tikt hoor je de plaat in de arm tingelen.

Nu, enige weken verder zijn de beide snijwonden op de bovenarm van de operatie zover genezen dat ik ze alleen met mijn bril op nog zie. Maar pijnlijk is de arm nog steeds. Vooral des nachts hoor ik vaak nog een kreun en zie ik hoe paracetamol 1000 milligram oraal verorberd wordt. Overdag is met de fractuur goed te leven, lezen is geen bezwaar, alleen koken gaat minder. Met aankleden en wassen moet Clazien als een kind nog geholpen worden, maar dat gaat haar goed af. Op visite gaan zoals verjaardagen gaat ook goed, maar visite ontvangen is lastiger en wordt dan ook tot een minimum beperkt.

Fysiotherapie wordt 2 keer per week gegeven, maar beperkt zich tot wat armgezwaai. De prognose is dat het eerste halfjaar de arm weinig gebruikt mag worden en in een mitella gedragen moet worden. Of de arm weer voor 100 procent zal genezen is nog de vraag, maar we blijven moed houden. Mochten er zich onverwachte ontwikkelingen voordoen dan zullen we u op de hoogte brengen. Ik moet u allemaal namens mijn vrouw de hartelijke groeten doen, met één hand kan zij niet typen, dus doe ik het.

Johan

Van (oom) Jaap van der Slikke hebben wij eveneens een bijdrage ontvangen voor de nieuwsbrief. In deze bijdrage schrijft hij over het verloop van zijn ziekte in de afgelopen maanden.

Hallo familie,

Inmiddels ben ik alweer bijna 3 maanden geleden uit het ziekenhuis ontslagen en zou de vraag kunnen zijn, hoe gaat het nu.

Nou, positief is dat het onderzoek naar de oorzaak van de hartritmestoornis door de cardiologe is gestopt. De stoornis schijnt weliswaar niet geheel verdwenen, maar levert geen risico meer op. De medicatie loopt nog wel even door tot een controleafspraak over een half jaar. Typisch is wel dat ik er nooit enige last van heb ondervonden.

*(oom) Jaap*

Ook positief is dat de dikke darm weer normaal functioneert, helaas echter doet de kringspier daar nog niet volledig aan mee.

Volgens de chirurg is de reden dat de kringspier meer dan een half jaar niet heeft gewerkt en daardoor vreselijk lui is geworden. Daarvoor krijg ik nu zgn. bekkenbodembiotherapie, inmiddels heeft dat best al resultaat, maar nog niet voldoende. Naar mijn indruk zal volledig herstel nog wel enkele maanden kunnen duren.

Verder voel ik me overigens nagenoeg weer helemaal gezond en daarvoor mag ik toch heel dankbaar zijn, want het dal waar ik door heen gegaan ben, was beslist behoorlijk diep. Het ziekenhuis bezoek is nu wel een stuk verminderd en betreft behalve de fysiotherapie nog slechts wat lange termijn controles.

Kort geleden heb ik met Anneke op uitnodiging een bezoek gebracht aan de Intensive Care afdeling, vermoedelijk voor de statistiek wordt het herstel van ex I.C patiënten, die langere tijd op het I.C. zijn behandeld, tot volledig herstel gevolgd. Daarvoor krijg je elke drie maanden een oproep. Het was wel vreemd daar weer te zijn en de plek te zien waar je gelegen hebt, want veel dingen daar heb ik maar weinig bewust meegemaakt en van veel behandelingen daar, kan ik mij nauwelijks iets herinneren. Behalve dan de CT-scans, midden in de nacht, als de situatie blijkbaar nogal kritiek leek te zijn.

Nou dat was het wel zo'n beetje, rest mij tot slot iedereen heel gezegend nieuw jaar toe te wensen en hopelijk een keer tot ziens binnen niet al te lange tijd.

Hartelijke groeten en beste wensen, vooral qua gezondheid,

Jaap.

GEBOORTE

Elisabeth Bos- van Krimpen heeft ons onder andere het volgende bericht.



Martha

Het doet mij een genoegen jullie mede te delen dat onze dochter **Martha den Besten- Bos, getrouwd met Michiel den Besten**, half augustus een baby'tje verwacht.

Door deze feliciteren wij **Michiel en Martha** van harte met dit mooi bericht. Dit betekent voor jullie dat er veel werk aan de winkel. Want er moet veel gebeuren. Er moet een babykamer worden ingericht en vele babyartikelen gekocht. En wellicht nog veel meer. Wij wensen jullie daar veel succes mee. Het is een mooie tijd en het zal geen probleem zijn. Graag ontvangen wij voor de nieuwsbrief het geboortekaartje als de baby geboren is.

De lijst is kort van gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht ziet er nu als volgt uit.

Wilco en Gerliene Huizer- de Waard, medio april;
Michiel en Martha den Besten- Bos medio augustus.

VEERTIG JAAR GETROUWD

Van het schippersechtpaar van de “Amare”, te weten **(oom) Cees en (tante) Elisabeth Mudde- van der Slikke en hun kinderen** ontvingen wij een prachtige kaart waarin zij mededelen dat D.V. zaterdag 14 februari 2015 het veertig jaar geleden is dat zij in het huwelijk werden verbonden.



Het binnenvaartschip “Amare”



(oom) Cees en (tante) Elisabeth

Nu is het ook zo dat **(tante) Elisabeth** op 4 februari en **(oom) Cees** op 8 februari eveneens hun geboortedag hopen te gedenken. Beide hopen zij D.V. dan **zestig jaar** te worden. **Is dit geen felicitatie waard? Ja toch!**

Cees en Elisabeth, wij feliciteren jullie van harte met al deze blijde gebeurtenissen. Wij wensen jullie met de kinderen nog vele gezonde maar bovenal gezegende jaren toe.

Degene die **(oom) Cees en (tante) Elisabeth** willen verrassen met een kaartje kunnen deze sturen naar:

**Aan het bruidspaar Mudde-van der Slikke,
Jacob Catslaan 39,
2909 AG Capelle aan den IJssel**



Dit is die mooie kaart waarin wij zijn uitgenodigd voor een feestje

Wat wij jullie ook even willen laten zien, is een artikel die in het blad "**Schuttevaer**" heeft gestaan. Het is wel bijna een jaar geleden maar wij kregen het onlangs van iemand aangeboden. En wij willen het jullie niet onthouden.

Het gehele artikel hebben wij aan het eind van deze nieuwsbrief gevoegd voor belangstellenden.

'Een Kempenaar kan overal heen'

Afwachten wat gevolgen zijn van verruimde ZW-vaart

Door Henriette Driesen-Joanknecht

Cees en Elisabeth Mudde zijn 39 jaar getrouwd en varen al 30 jaar op de Kempenaar Amare. Momenteel varen ze veel naar Veghel. Ze verwachten dat dat eind van het jaar minder wordt als de Zuid-Willemsvaart open gaat voor grote schepen. Desondanks ziet Cees de toekomst voor zijn schip niet somber in, het kan overal heen varen.



Cees en Elisabeth Mudde brachten negen kinderen groot op de Kempenaar Amare. (Foto Henriette Driesen-Joanknecht)

VERLIEFD, VERLOOFD EN DAN

Het doet ons een genoegen dat wij voor de nieuwsbrief bericht hebben ontvangen van **Nienke van der Slikke** aangaande haar broer **Johan van der Slikke**. Zij mailde ons het volgende.

Beste familie,

Mijn oudste broer, Johan van der Slikke, is 27 december verloofd met Jeanine van den Berge!

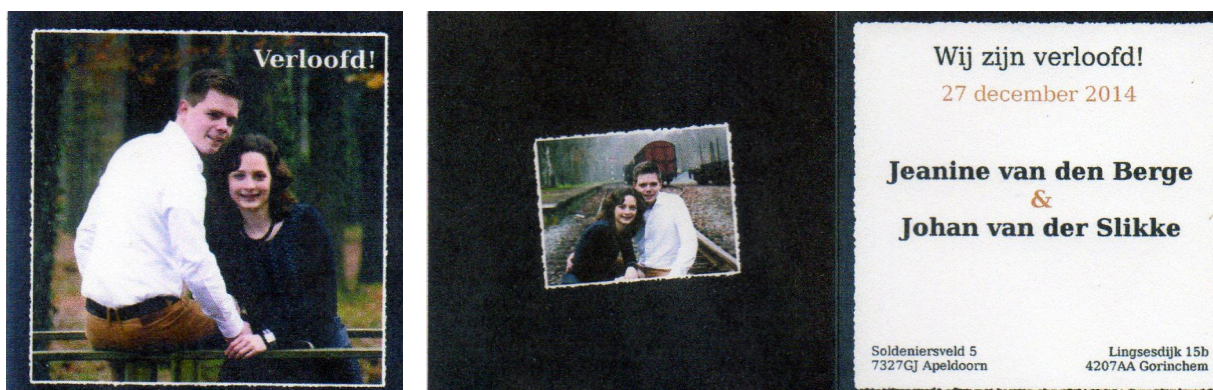
Hij is de oudste kleinzoon van Johan en Clazien van der Slikke.

D.V. 16 oktober hopen Johan en Jeanine te gaan trouwen.

Met vriendelijke groet,

Nienke van der Slikke

Beste Johan en Jeanine, van harte gefeliciteerd met jullie verloving. We hebben begrepen dat jullie trouwdatum al min of meer vaststaat. Dus jullie gaan een hele drukke tijd tegemoet waarin van alles geregeld moet worden. Maar dat zal best wel lukken. Wij wensen jullie veel succes en sterkte hiermee. En als het zover is dat jullie gaan trouwen, ontvangen wij graag de trouwkaart voor de nieuwsbrief.



Verlovingskaartje Johan en Jeanine

VERHUISD

Van de familie **Ad Bos** kregen wij een bericht dat zij verhuisd zijn. Zij mailde ons het volgende.

Beste familie

Het doet ons een genoegen jullie mede te delen dat wij zijn verhuisd. Voor ons een ideale woning. Het is een prachtige woning gelegen aan de Bermweg te Capelle aan den IJssel.

Ons nieuw adres is:

Familie A. Bos,
Bermweg 60,
2906 LC Capelle aan den IJssel.

Tel no.: 010-75127



Ons nieuw paleisje

Liefs,

Ad en Elizabeth Bos- van Krimpen

GEDICHT VAN DE MAAND

In dit jaargetijde hebben wij allerlei soorten van weergesteldheden. Daarom hebben wij nu een liedje uit de oude doos gezocht die daarop is afgestemd. We hebben geen gezongen versie kunnen vinden en daarom hebben wij de bladmuziek maar bijgevoegd. En wellicht is er een opa of oma die het liedje ook kent en dat wil voorzingen. Succes.

Hagel en sneeuw, onweer en regen,



Hagel en sneeuw, onweer wind en regen
Deren ons niet, wij kunnen er wel tegen
Lach er maar om, en stap er flink doorheen
't Is pech, maar zeg, als straks de zon weer scheen
Lalala.

Gat in je zool, 't water sopt naar binnen
Lek in je jas, wat nu wel te beginnen
En van je kraag, drupt 't water langs je rug
't Is pech maar zeg, de zon komt wel weer terug
Lalala.

Een ding staat vast, morren helpt geen steek
Want als de zon, eens door de wolken keek
En jou daar zag, al met zo'n kwaad gezicht
't Is pech, maar zeg, dan bleef het niet lang licht.
Lalala

OPDAT WIJ HET NIET VERGETEN

De vorige maal hebben wij wat verhaald aangaande datgene wat **opa** in de Tweede Wereldoorlog 1940-1945 heeft meegemaakt. Daar gaan wij nu mee verder.
(Nel, Jaap en Hanna, bedankt voor de aanvullingen).

Tijdens de laatste oorlogsjaren is er veel honger geleden in het westen van Nederland. Alles was op de bon en wat nog verkrijgbaar was, was van slechte kwaliteiten bovendien onbetaalbaar.

VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH
48 ^A	47 ^A	46 ^A	45 ^A	44 ^A	43 ^A	42 ^A	41 ^A		
48 ^B	47 ^B	46 ^B	45 ^B	44 ^B	43 ^B	42 ^B	41 ^B		
VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH	VLEESCH
VOEDINGSMIDDELEN VOOR HOUDERS VAN INEGVELLEN GC 401 11e EN 12e PERIODE 1944 (1 OCTOBER - 25 NOVEMBER)									
BONKAART KC 411-412									
RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE
C95	C95	C91	C89	C87	C85	C83	C81		
RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE	RESERVE
C96	C94	C92	C90	C88	C86	C84	C82		
Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen	Versnaperingen
48	47	46	45	44	43	42	41		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD
48 ^{A(4)}	47 ^{A(4)}	46 ^{A(4)}	45 ^{A(4)}	44 ^{A(4)}	43 ^{A(4)}	42 ^{A(4)}	41 ^{A(4)}		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD
48 ^{A(3)}	47 ^{A(3)}	46 ^{A(3)}	45 ^{A(3)}	44 ^{A(3)}	43 ^{A(3)}	42 ^{A(3)}	41 ^{A(3)}		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD
48 ^{A(2)}	47 ^{A(2)}	46 ^{A(2)}	45 ^{A(2)}	44 ^{A(2)}	43 ^{A(2)}	42 ^{A(2)}	41 ^{A(2)}		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD
48 ^{A(1)}	47 ^{A(1)}	46 ^{A(1)}	45 ^{A(1)}	44 ^{A(1)}	43 ^{A(1)}	42 ^{A(1)}	41 ^{A(1)}		
48 ^B	47 ^B	46 ^B	45 ^B	44 ^B	43 ^B	42 ^B	41 ^B		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD
48 ^B	47 ^B	46 ^B	45 ^B	44 ^B	43 ^B	42 ^B	41 ^B		
BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD	BROOD

Bonnenkaart

Want de boterham smaakte meer dan een gebakje. Hiermee heeft **opa en oma** betoond veel van hun kinderen te houden.

Het was kort na de oorlog dat er difterie in het gezin heerste en een ieder kind kreeg zijn deel. Maar Hanna kreeg het leeuwendeel. De koorts bleef te hoog en niets bleef in het lichaam zodat men bang was voor uitdroging.

Behandeling thuis was niet toereikend dus moest zij in het ziekenhuis. In dit geval naar het Gemeenteziekenhuis te Schiedam. Maar ook in het ziekenhuis werd Hanna niet beter. De koorts nam verder toe en het ergste werd gevreesd.

En omdat men vreesde dat Hanna mogelijk zou stikken, werd er een trageometrie (ademhalingsbuisje) geplaatst. Maar ondanks alle zorg die aan Hanna werd besteed, werd ze steeds zieker. Men moest niet schrikken, zo deelde de dokter mee, als ze er niet meer bovenop kwam. Door de nood gedreven en door de Heere gewerkt, betekende dit voor **opa en oma** veel bidwerk.

Op een avond gingen **opa en oma** vroeg naar bed. Zij waren oververmoeid van alle spanningen en wederwaardigheden. Bovendien, wie weet wat er allemaal niet te wachten staat. Eindelijk vielen zij in slaap.

Maar plotseling....., daar ging laat in der avond de bel! In een mum van tijd zaten ze allebei van schrik rechtop in bed. Dit betekende immers dat het met Hanna niet goed ging.

Met een zwaar gemoed ging **opa** de buitendeur opendoen. En wie staan daar **oom Piet en tante Nel van de Veer**.

“Wat komen jullie zo laat doen en zeg maar wat er gebeurd is”, zei **opa**.

Wij komen vragen hoe het met Hanna gaat, antwoordden zij.

Vele arbeiders werden in Duitsland te werk waren gesteld of ondergedoken. Gelukkig behoefde **opa** niet naar Duitsland. Maar bij een aantal kinderen kreeg je van de Duitsers vrijstelling. Nu werd dit aantal door de Duitsers ieder jaar verhoogd. En wonderbaarlijk, ieder jaar voldeed **opa** hieraan doordat er ieder jaar het gezinnetje uitbreidde met een zoontje of dochtertje. En doordat **oma** zwanger was, kwam zij in aanmerking voor extra voedsel. En van dit extra voedsel kregen de kinderen om de beurten 's avonds een boterham. Dan werd degene die aan de beurt was wakker gemaakt. Maar meestal was degene die aan de beurt, al wakker.



Het oude gemeenteziekenhuis te Schiedam



Oom Piet en tante Nel van der Veer

Je kunt begrijpen dat de schrik behoorlijk bij **opa en oma** in de benen zat. Maar gelukkig begrepen om Piet en tante Nel de situatie en gingen daarom gauw weg. **Opa en oma** konden nu even bijkomen.

Het was ook in die tijd dat **opa en oma** hebben ervaren dat een mens wikt, maar God beschikt.

Want in het ziekenhuis lag naast Hanna een meisje van twaalf jaar oud en zij had ook difterie. Zij was ook hard ziek geweest en knapte al wat op en het zag ernaar uit dat zij spoedig het ziekenhuis mocht verlaten. De vader van het meisje zei dat hij blij was dat zijn dochter niet meer zo ziek was als Hanna. De dokter deelde hem mee dat zij de volgende dag naar huis mocht. En thuis werd alles in gereedheid gebracht om haar te ontvangen. Maar het meisje is niet beter geworden doch kort hierna in het ziekenhuis overleden.

Toen **opa en oma** de volgende dag dit hoorde werden zij bepaald dat het de Heere is Die beschikt over leven en dood en niet de mens.

Tot zover weer wat belevenissen van **opa en oma** uit en kort na de oorlog. De volgende maal hopen wij nog wat te verhalen.

JARIGE VAN DE MAAND

Allereerst en bedankje van “**de Jarige van de maand december 2014**”. En zoals jullie dat nog wellicht weten was dit **Robert Stam**.

Beste familie!

Dat was even een verrassing....

Ineens heel veel verjaardagskaarten op de mat!! Tja, dan gaat er toch een lichtje branden. Aangezien ik de nieuwsbrief nog niet had gelezen, heb ik dat toen maar even snel gedaan.

En... ja hoor! De jarige van de maand december!

Ik wist al dat ik een schat van een vrouw had, maar nu weten jullie het dus ook 😊.

Heel hartelijk dank voor de vele kaarten die ik mocht ontvangen.

Groetjes van Robert Stam



Robert en Jennita

Dan volgt nu een herinnering aangaande: “**de Jarige van de maand januari 2015**”.

En dat is:

Gerliene Huizer- de Waard



Gerliene

Gerliene hoopt op **D.V. 18 januari** haar geboortedag te gedenken. Als trouwe lezer van de nieuwsbrief weten jullie dat zij in 2012 is getrouwd met **Wilco Huizer** en een lief dochtertje heeft met de roepnaam **Juul** en dat zij in april een baby'tje verwacht.

Voor degene die haar een kaartje willen sturen volgt hier haar adres.

**Gerliene Huizer- de Waard,
Van Galensingel 19,
3342 TT Hendrik Ido Ambacht.**

Tenslotte volgt de opgave van “**de Jarige van de maand februari**”.

Wij zijn altijd verheugd als wij een opgave ontvangen. Maar wij moeten waken dat niet altijd dezelfde familie is die “**de Jarige van de maand**” opgeeft. Want gebleken is dat de ene familie actiever is in het aanmelden van “**de Jarige van de maand**” dan andere. Hierdoor zou er scheefgroei kunnen ontstaan. En terecht wordt dan daar opmerkingen overgemaakt.

Voor de maand **februari** kregen wij de volgende aanmelding.

Hallo oom Maarten en tante Sophia,

Wij zouden graag onze dochter en zus Marion op willen geven voor “de Jarige van de maand februari”.

Zij hoopt maandag 9 februari 26 jaar te worden. Zij leest alle nieuwsbrieven elke maand trouw, en leeft ook altijd erg mee met de familie. Ze gaat zo stillletjes haar gang, maar houdt erg van gezelligheid. Ook is ze een geweldige moeder, echtgenoot, dochter en zus.

Kortom, ze verdient het om jarige van de maand te zijn.

Haar adres is:

Marion Waaijenborg- den Toom,
Rotterdamseweg 53,
2922 AN Krimpen aan den IJssel.



*Marion Waaijenborg-
den Toom*

Met vriendelijke groeten,
Familie den Toom

Jullie begrijpen het allemaal, ”**De Jarige van de maand februari**” is:

Marion Waaijenborg – den Toom

Wat de familie **den Toom** niet vermeld is, dat **Marion** op 12 december 2008 getrouwd is met **Wijnand Waaijenborg** en een lieve moeder is voor haar kinderen **Sem (3 jr.) en Isa (5 mnd.)**. Dus nog een extra motivatie om haar te verrassen met een kaart!

TENSLOTTE

Een bedankje

Door deze bedanken wij de familie, maar in het bijzonder de neven en nichten voor de vele kaarten die wij voor de feestdagen hebben ontvangen. Hele mooie kaarten maar ook met hartelijke wensen. Dit heeft ons goed gedaan. Gebleken is dat het door jullie zeer wordt gewaardeerd dat er iedere maand een **Slikkertjes-Nieuwsbrief** uitkomt.

Wij hopen dan ook dit jaar jullie weer iedere maand te kunnen verblijden met de nieuwsbrief. En dankzij jullie bijdragen moet dit wel een succes worden.

Hartelijke groeten,
(Ome) Maarten en (tante) Sophia

'Een Kempenaar kan overal heen'

Afwachten wat gevolgen zijn van verruimde ZW-vaart

Door Henriette Driesen-Joanknecht

Cees en Elisabeth Mudde zijn 39 jaar getrouwd en varen al 30 jaar op de Kempenaar Amare. Momenteel varen ze veel naar Veghel. Ze verwachten dat dat eind van het jaar minder wordt als de Zuid-Willemsvaart open gaat voor grote schepen. Desondanks ziet Cees de toekomst voor zijn schip niet somber in, het kan overal heen varen

Er is volgens hem nog steeds een toekomst voor kleine schepen, al is het afwachten hoe het uitpakt met het overschot in de grotere tonnages en de schaalvergroting bij de veevoederbedrijven. 'Er zal altijd wel vervoer voor ons soort schepen blijven, maar omdat er een overschot is in de grote tonnages, is het vaak gemakkelijker en paar partijen bij elkaar te gooien. Ook zie je veel fusies in de veevoederbranche.'

BURGERLIJKE STAND

Jarig

8 maart:

- Mattias van Waardenberg, 5 jaar, Zwijndrecht.
- Noah Woorntman, 6 jaar, a/b Samary, Zwijndrecht.

9 maart:

- Willem Abrahamse, 11 jaar, a/b Johanna, Krimpen a/d IJssel.

11 maart:

- Marinus T. Heuvelman, 11 jaar, a/b Mirage, Ouderkerk a/d IJssel.

12 maart:

- Guido Ooms, 10 jaar, a/b Ursa Montana, Putte.
- Mariska Oorburg, 17 jaar, ms Privatum, Kampen.

13 maart:

- Jasper van den Brink, 14 jaar, ms



Cees en Elisabeth Mudde brachten negen kinderen groot op de Kempenaar Amare. (Foto Henriette Driesen-Joanknecht)

In hun vaargebied is de afgifte van het huisvuil een actueel verbeterpunt. 'Wij vinden het een slechte zaak dat de vuilcontainers zijn weggehaald. Het systeem met een chip waardoor mensen van buitenaf geen gebruik kunnen maken van de containers juich ik wel toe.'

Het echtpaar gooit het huisvuil nu thuis weg. 'Wij zijn maar met z'n tweeën aan boord en hebben niet veel afval. We nemen het desnoods mee en gooien het thuis weg. Daar betaal ik al. Het is niet nodig twee keer betalen. Het plastic scheiden we en gooien we in Capelle in de container.'

Sterker

De Amare is aangesloten bij Binnenvaart Logistiek Nederland (BLN) en Bureau Voorlichting Binnenvaart. Cees vindt het goed dat de organisaties zijn samengegaan. 'De uitgangspunten waren hetzelfde en bij de minister sta je nu sterker. Een onderling verschil van mening blijf je houden in onze branche.'

Cees is schipperszoon. Van zijn zesde tot zijn negende volgde hij ligplaatsonderwijs. Daarna ging hij naar het internaat in Krimpen aan den IJssel. Op zijn 12de begon hij aan de ITS, waar hij het diploma

metaalbewerking haalde. Daarna voer hij achtereenvolgens bij zijn ouders aan boord op hun spits, de passagiersvaart en de zand- en grind vaart. In die tijd ontmoette hij walmeisje Elisabeth. Die vond het leuk om te gaan varen. 'Mijn vader werkte op kantoor. De eerste drie jaren van ons huwelijk voeren we op een zandschip met een matroos', vertelt ze.

Ondernemers

Het ondernemerschap bleef echter trekken en het echtpaar kocht een eigen spits. Zes jaar later schaften ze dit schip aan. Ze kregen negen kinderen. Daarvan zijn er twee gaan varen. 'Onze oudste zoon heeft gevaren totdat zijn kinderen naar school moesten. Hij werkt nu bij Rijkswaterstaat. Onze oudste dochter vond op het internaat haar echtgenoot en vaart op een 110-meter.'

Het ondernemersbloed werd wel actief aan de kinderen doorgegeven, want zes hebben een eigen bedrijf. 'Het varieert van een meelwinkel, orthopeed, kapperszaak, bloemenzaak tot de fietsenmaker in Capelle aan den IJssel.'

Zondag gesloten

De Amare vaart niet op zondag. In principe proberen ze van maan-

dag tot vrijdag te varen en in het weekend huis te zijn. 'We hebben een huis gekocht toen de kinderen van het internaat moesten. Wij hebben meerdere kinderen en dan is een eigen huis goedkoper dan voor iedereen een kosthuis te zoeken. Sindsdien zijn we eigenlijk elk weekend thuis, zodat we in het weekend bij elkaar waren.'

Beiden zijn tegen de steeds verder oprukkende 24-uurs economie. Dat heeft niet alleen met hun geloof te maken, maar ook met hun opvatting dat het gezinsleven in de binnenvaart gezellig moet blijven. 'Wij zijn ook tegen de openingstijden van winkels op zondag. Enquêtes wezen uit dat de ondernemers het zelf ook niet willen. Het is niet nodig om zeven dagen per week 24 uur per dag te werken. Er moet ook tijd zijn voor andere dingen, voor eigenaar en personeel.'

Scheepsgegevens

Scheepsnaam: Amare. Lengte: 56,50 meter. Breedte: 6,60 meter. Diepgang: 2,50 meter. Tonnage: 620. Europeanummer: 03270663. Motor: Scania, 530 pk/390 kW. Bouwjaar: 1963. Thuishaven: Capelle a/d IJssel. Eigenaar: VOF Mudde-Van de Slikke.